

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

14.6.2010

B7-0354/2010

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разискванията по изявления на Европейския съвет и на Комисията

съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността

относно новата европейска стратегия за работни места и растеж „ЕС 2020“

**Lothar Bisky, Nikolaos Chountis, Ilda Figueiredo, Patrick Le Hyaric,
Kartika Tamara Liotard, Marisa Matias, Willy Meyer, Miguel Portas,
Alfreds Rubiks, Eva-Britt Svensson, Kyriacos Triantaphyllides, Sabine
Wils**

от името на групата GUE/NGL

RE\820491BG.doc

PE441.936v01-00

BG

Единство в многообразието

BG

B7-0354/2010

Резолюция на Европейския парламент относно новата европейска стратегия за работни места и растеж „ЕС 2020“

Европейският парламент,

- като взе предвид работния документ на Комисията от 24 ноември 2009 г., озаглавен „Консултация относно бъдещата стратегия „ЕС 2020“ (COM(2009)0647),
  - като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 2 февруари 2010 г., озаглавен „Документ относно напредъка на Лисабонската стратегия“ (SEC(2010)0114),
  - като взе предвид съобщението на Комисията от 3 март 2010 г., озаглавено „Европа 2020: Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (COM(2010)2020),
  - като взе предвид заключенията от пролетната среща на високо равнище на Европейския съвет от 26 март 2010 г. относно „Европа 2020“ и икономическото управление,
  - като взе предвид изявленията на държавните глави и правителствените ръководители на държавите от еврозоната от 7 май 2010 г.,
  - като взе предвид заключенията от извънредното заседание на Съвета по икономически и финансови въпроси от 9–10 май 2010 г.,
  - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че засилващото се неравенство в разпределението на доходите и богатството (увеличаване на печалбите и богатството, рязко намаляване на дела на труда в националния доход) през последните десетилетия преди 2007–2008 г. беше главната движеща сила на огромния ръст на инвестициите във финансови пазари и създаването на спекулативни балони на цените (новата „интернет“ икономика, недвижими имоти и т.н.),
- Б. като има предвид, че политиката на ЕС в общ план и в частност Лисабонската стратегия изостриха тези тенденции поради желанието за съсредоточаване върху „конкурентоспособността“, намаляването на разходите, разграждането на социалната държава, създаването на все по-гъвкави трудови пазари, либерализирането на пазарите в общ план и дерегулирането на финансовите пазари в частност,
- В. като има предвид, че политиките на ЕС в общ план и Лисабонската стратегия насърчаваха политиката на държавите-членки от типа „докарай съседа до просешка тояга“, така че държавите-членки да се съревновават ожесточено в борбата за подобряване на конкурентоспособността, и направиха възможна появата на

обусловен от задължнялост неустойчив бурен икономически растеж, т. нар. „икономики на сапунения мехур”, в множество държави-членки на ЕС, което на свой ред предизвика нарастване на дефицита по текущата сметка, от една страна, и от друга страна, също толкова неустойчив и движен от конкурентоспособността растеж в малко на брой държави-членки на ЕС, като последното явление доведе до огромни излишъци по текущата сметка в резултат на провежданата политика на дефлация на заплатите и ограничаване на вътрешното търсене,

- Г. като има предвид, че европейските институции и правителствата на държавите-членки не обърнаха внимание на нарастването на икономическите различия, произтичащи от конкуренцията вътре в еврозоната и в ЕС-27, тъй като вярваха твърдо и свършено погрешно, че икономическата нестабилност може да бъде резултат единствено на инфлация или бюджетна безотговорност,
- Д. като има предвид следователно, че Лисабонската стратегия и монетаристката архитектура на проекта Европейски съюз до голяма степен носят отговорност за разгарянето на икономическата и финансова криза, както и за непостигането на целите на самата Лисабонска стратегия, тъй като те проправиха пътя на заразата с помощта на „отровните активи“ чрез дерегулирането на финансовите пазари и насърчиха появата на спекулативни балони и в „реалната икономика”; като има предвид, че не е убедително обяснението на провала на Лисабонската стратегия просто чрез доводи за нейното недостатъчно прилагане от държавите-членки, отсъствието на надзор и т.н.,
- Е. като има предвид, че ръководителите на Европейския съюз, въпреки обичайните им заявления за колективни европейски действия и солидарност, започнаха политика от типа „докарай си съседа до просешка тояга“, характеризираща се с конкуриращи се национални схеми за спасяване на финансовия сектор и за предоставяне на фискални стимули за възстановяване; като има предвид, че Европейският план за икономическо възстановяване, приет от Съвета през декември 2008 г., така и не доведе до предприемането на по-съгласувани действия от страна на ЕС в отговор на кризата; като има предвид, че предприетите до настоящия момент мерки за спасяване на банковия сектор и за стимулиране са придали социален характер на загубите на финансовия сектор и на индустрията и са забавили темповете на рецесията, но не са довели до възстановяване,
- Ж. като има предвид, че тези планове за възстановяване са били изготвени, без да бъде взет предвид аспектът на равенството между половете, и като има предвид, че жените са били изключвани и продължават да бъдат изключвани до голяма степен от процеса на вземане на решения във връзка с мерките за икономическо и финансово възстановяване; като има предвид, че различните мерки за стимулиране водят до различни резултати за жените и мъжете; и като има предвид, че в началната фаза на кризата особено засегнати бяха икономическите отрасли с преобладаващо присъствие на мъжете (като например автомобилостроителната промишленост, строителният отрасъл и т.н.), става ясно, че в средносрочен и дългосрочен план задължнялостта на държавата ще се отрази много сериозно върху отраслите, в които са заети преимуществено жени, и по-конкретно върху работните места в публичния сектор и обществено организирани и/или финансирани от

публичния сектор услуги – социални услуги, услуги в областта на здравеопазването и услуги във връзка с полагането на грижи,

- З. като има предвид, че през 2009 г. БВП в ЕС се сви с 4,1 %; като има предвид, че някои държави-членки все още имат отрицателен икономически растеж и през тази година, и като има предвид, че прогнозите за ЕС за 2010 г. показват един крехък и мудар темп на растеж от 0,7 % за ЕС-27 в най-добрия случай, съпроводен от двуцифрен среден темп на ръста на безработицата за ЕС-27, със стагнация на заплатите и с продължаващ процес на намаляване на степента на задлъжнялост (деливъридж) във връзка с високите дългови позиции в частния сектор; като има предвид, че частният сектор все още не е в състояние да осъществява нови инвестиции поради ниското равнище на използване на капацитета, мрачните икономически перспективи и непрестанните трудности по отношение на достъпа на дружествата до кредити,
- И. като има предвид, че в края на 2009 г. Европейският съвет постигна съгласие относно „стратегия за изход“ и започна процедури при прекомерен дефицит срещу 20 държави-членки, като изиска от тях да намалят бюджетния дефицит до под 3 % от БВП в срок до 2013–2014 г. или до по-ранна дата; като има предвид, че много държави-членки вече са започнали да атакуват заплатите и са осъществили дълбоки съкращения на разходите в публичния сектор, водещи до намаляване на заплатите и пенсиите в публичния сектор и намаляване на обема и приватизиране на обществените услуги, както и мерки за повишаване на ДДС, на социалноосигурителните вноски и на пенсионната възраст,
- Й. като има предвид, че стратегията на ЕС за „изход“ и поведението на финансовия сектор показват един дълбоко вкоренен цинизъм: равнището на дефицита е високо и държавният дълг нараства стремглаво главно защото правителствата се бяха заели да спасяват финансовия сектор от въздействието на собствените му спекулации и от вредите, които той нанасяше на икономиката; като има предвид, че сега финансовите пазари се обръщат срещу същите тези правителства, които ги спасиха, и че правителствата стоварват бремето за изплащане на държавния дълг към същите кредитори от финансовия сектор върху редовите работници, пенсионери и др., чиито работни места, заплати, социални придобивки и права са обект на нападение,
- К. като има предвид, че в своята оценка от 17 и 24 март 2010 г. на програмите за стабилност и за сближаване на 24 държави-членки на ЕС Комисията призова настоятелно повечето от тях да пристъпят към по-решителни съкращения на разходите в публичния сектор и към повече „структурни реформи“; като има предвид, че Комисията предлага да въведе механизми за още по-строг надзор върху дефицита във връзка със средносрочното бюджетно планиране на държавите-членки; като има предвид, че заключенията на пролетното заседание на Съвета относно икономическото управление също призовават за използване на член 136 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС) като инструмент за осъществяване на по-строг бюджетен надзор и за съсредоточаване върху „неотложните предизвикателства на конкурентоспособността и промените в платежния баланс“,
- Л. като има предвид, че намаляването на фискалните разходи, препоръчвано от

Комисията и Съвета и преследвано от повечето държави-членки, увеличава дефлационния натиск върху все още крехката и намираща се в период на стагнация икономика, разгражда „автоматичните стабилизатори“, каквито са системите за социална защита и публичните инвестиции, доказали своята ефективност срещу икономическия спад, и създава опасни условия за повторна рецесия, а също така осуетява надеждите за намаляване на държавния дълг и постигане на фискална консолидация,

М. като има предвид, че в този контекст Европейската комисия предложи пет цели за новата стратегия „ЕС 2020“ като доказателство за своя предположаем „реализъм“; като има предвид, че в преобладаващата си част тези цели се основават върху предишни цели на Лисабонската стратегия; като има предвид, че на пролетното си заседание Съветът на ЕС не можа да постигне съгласие относно определянето на цели за младежите, които напускат преждевременно училище, и относно висшето образование, намаляването на бедността и на социалната изолация; като има предвид, че последното е странно, ако се вземе предвид огнената реторика от страна на правителствата на държавите-членки и Съвета относно необходимостта от инвестиране в хора и умения и от предприемане на решителни действия за преодоляване на бедността през Европейската година за борба срещу бедността 2010,

Н. като има предвид, че политиките на ЕС, Лисабонската стратегия и в частност стратегията „ЕС 2020“ в по-голямата си част не успяват да се справят с въпроса за демографския преход и със свързаните с него и протичащи едновременно пространствени преходи (характеризирани се с бърз процес на урбанизация и с национални демографски тенденции, които се проектират на градско равнище),

Общи наблюдения относно „Европа 2020“ и относно икономическото управление в ЕС

1. подчертава, че сандистично-монетаристката стратегия за изход на ЕС няма да позволи на държавите-членки да постигнат фискална консолидация, тъй като автоматичните стабилизатори, каквито са системите за социална защита и публичните инвестиции, ще бъдат отслабени от нея, заплатите ще бъдат поставени под натиск и на свой ред това ще доведе до намаляване на вътрешното търсене и на данъчните приходи; посочва, че предложеното от Съвета „икономическо управление в ЕС“ в настоящия си вид ще доведе до изоставане в социалната сфера, до по-нататъшно отслабване на икономиката и ще дестабилизира европейската интеграция и демокрация;
2. подчертава, че политиката за драстично намаляване на фискалните разходи няма да бъде в състояние да създаде достатъчно инвестиции за по-екологосъобразна икономика, за създаване на нова трудова заетост, за подобряване на образованието, на знанията и уменията, за борба срещу бедността и социалната изолация и за постигане на целите и задачите на стратегията „ЕС 2020“, независимо дали през юни 2010 г. Съветът ще ги формулира окончателно като амбициозни или не; поради това счита, че от самото начало стратегията „ЕС 2020“ се основава върху празни обещания и че годишният преглед на „националните програми за реформа“ може да

не си заслужава труда;

3. счита, че стратегията „ЕС 2020“ е лишена от амбиции дори в сравнение с провалилата се Лисабонска стратегия; подлага на строга критика факта, че „ЕС 2020“ въобще не разглежда въпроса относно равенството на жените; посочва, че на фона на нарастваща безработица стратегията не дава ясен отговор за ефективното намаляване на безработицата с помощта на инструменти на икономическата политика и на политиката на заетост за устойчиво развитие и пълна заетост;
4. подчертава, че Лисабонската стратегия е имала за предмет не ефективното постигане на своите цели, а спазването на неолибералната догма: държавите от Северна Европа и Нидерландия имаха по-добри резултати от САЩ по отношение на създаването на работни места и заемаха челни позиции в ЕС по отношение на процента на трудова заетост (в общ план, за жените, за възрастните работници и т.н.), докато същевременно в световен мащаб те имаха най-добри резултати по отношение на „конкурентоспособността“, на устойчивостта по отношение на околната среда и във връзка с ниското равнище на бедност; счита, че би било логично да се насърчават по-егалитарни, социални и екологични ценности, политики и инструменти, все още залегнали в „северноевропейския модел“, като референтна стойност за Европейския съюз, но вместо това Комисията и Съветът настояха тези държави да увеличат гъвкавостта на трудовите си пазари и да насърчават провеждането на неолиберални „структурни реформи“, въпреки че тези държави бяха постигнали най-добрите резултати;
5. подчертава, че въпреки наличието на повърхностна реторика за по-екологосъобразна икономика и социалното сближаване неолибералният дух и насоката на политиките са идентични с тези на Лисабонската стратегия: съсредоточаване върху „конкурентоспособността“, по-голяма либерализация на единния пазар, насърчаване на допълнителна приватизация чрез публично-частни партньорства, съживяване на духа на предприемачеството – сякаш всички тези политики не доведоха до разразяването на икономическата криза (т.е. криво разбраната роля на предприемачеството за развитието на новата икономика и балоните на финансово новаторство и последвалото им спукване);

Ефективните съгласувани действия през следващите три до пет години са от решаващо значение за преодоляването на стагнацията, за насърчаването на устойчивото развитие и за борбата срещу безработицата

6. настоява върху необходимостта от допълнителни фискални стимули за следващите три до пет години за борба срещу икономическата стагнация и за разработване на нова стратегия за влизане на пазара за нова заетост: един нов, по-решителен и целенасочен план на ЕС за възстановяване, който съдържа във всичките си съставни части в рационализиран вид въпросите за равнопоставеността на половете, който всяка година мобилизира един процент от БВП на ЕС за инвестиции в екологосъобразно, социално и икономически устойчиво развитие, за насърчаване на справедливостта, за пълна заетост с „висококачествени работни места“, за по-екологосъобразна икономика, за социално благоденствие, за премахване на бедността и социалната изолация и създаване на по-добро социално и териториално

сближаване в ЕС; подчертава, че това трябва да се придружава от подобни мерки на равнище държави-членки, последователно съгласувани между тях и действията на равнище ЕС;

7. подчертава, че единствено убедителното възстановяване на икономиката и качествено нарастване на достойната и висококачествена заетост могат да гарантират намаляването на публичните дефицити и на публичния дълг в средносрочна перспектива; подчертава, че Пактът за стабилност и растеж фактически не е бил прилаган през 2008 и 2009 г., за да се позволи на държавите-членки да стартират програми за възстановяване; настоява Пактът за стабилност и растеж да не се прилага;
8. предлага инвестициите, осъществявани от новия план на ЕС за възстановяване и от програмите на държавите-членки за възстановяване, да бъдат насочени към устойчиво развитие, като например енергоспестяване и производство на енергия от възобновяеми източници, чисто производство и предотвратяване на отпадъците, устойчиво градско развитие и жилищна политика, екологично чиста селскостопанска дейност, устойчиво рибарство и опазване на екосистемите, подобряване на ефективността по отношение на водата и ресурсите, преобразуване на оръжейната индустрия, разширяване и подобряване на обществените услуги, образование, здравеопазване, полагане на дългосрочни грижи, социални услуги и социална икономика, подпомагане на изграждането на обществени жилища, отраслите на образованието и полагането на грижи, борбата срещу бедността и социалната изолация, с цел насърчаване на създаването на устойчиви, съобразени с околната среда и декларирани законни работни места;
9. подчертава, че еднаквият достъп до грижи е стълб на модела на социалната държава, основан върху солидарността и равенството, и че бъдещето на икономиките на ЕС и нашите социални държави ще зависят в голяма степен от организацията на полагането на грижи, тъй като потребността от тях нараства; подчертава, че трудовата дейност, свързана с полагането на грижи в нашето съвременно общество, е важна част от официалната и неофициалната икономика; в тази област преобладаващата част от работниците са жени и те често не разполагат с подходящи условия на труд и/или със сигурност; призовава въпросът за икономиката на полагането на грижи да бъде включен в стратегията „ЕС 2020“, за да се подобрят условията на труд и за да се засили предоставянето на грижи като обществена услуга и да се осигури равен достъп до грижи за всички;
10. предлага част от инвестиционните програми на плана за възстановяване да бъдат насочени конкретно към най-засегнатите от кризата промишлени отрасли с цел съобразяване с необходимостта от създаване на пълна и достойна трудова заетост; преобразуване на автомобилостроителната промишленост в устойчиви транспортни услуги, разширяване на железопътните мрежи и осигуряване на пространствено интегрирани и всеобхватни регионални железопътни услуги (програма Rail Europe 2025), насърчаване на екологосъобразно корабостроене и стабилизация на стоманодобивната промишленост в този контекст; настоява ЕС и държавите-членки да придружават тези мерки за преобразуване с мерки за запазване на работните места, обучение, преквалификация и развитие на уменията, както и да обезпечат

възможности за промяна на вида занятие за работниците от засегнатите промишленост;

11. изтъква, че ЕС и държавите-членки следва да въведат механизми за целенасочено и демократично надзиравано обществено насочване на инвестициите от новия план за възстановяване към най-засегнатите от кризата промишлени сектори, към нововъзникващите устойчиви производства и услуги и към регионите в по-необлагодетелствано положение; призовава настоятелно за активното включване и участие на лицата, засегнати от тези инвестиции; подчертава, че всеки път, когато държавите-членки предоставят помощи, рекапитализация и финансови гаранции на дружества в затруднено положение, това следва да се отрази по съответен начин посредством увеличаване на обществения дял в правото на гласуване и в бъдещите печалби и да се използва за оказване на влияние върху инвестиционните стратегии на дружествата; подчертава, че държавите-членки следва да прилагат мерки за повишаване на икономическата демокрация, за промяна на управлението на дружествата с цел засилване на позицията на работниците, на професионалните съюзи и на потребителите, както и за задълбочаване на социалното и екологично измерение в стратегическия избор на дружества и обществени услуги;
12. предлага предложените от Комисията водещи инициативи на „ЕС 2020“ – относно програма за нови умения и работни места, относно Европа за ефективно използване на ресурсите, относно Съюза за иновации и относно промишлената политика – да бъдат тясно свързани с новия план на ЕС за възстановяване, преработен и рационализиран с цел подпомагане на устойчивото развитие;
13. подчертава, че прилаганите от някои държави-членки мерки за съкратено работно време през 2009–2010 г., подпомагани от системите за социална защита, се оказаха ефективни за съдържане на безработицата и за гарантирането на работниците на доходоносна заетост; призовава ЕС и държавите-членки да насърчават повсеместното съкращаване на работното време без загуба на заплащането и създаването на допълнителни работни места, за да се избегне увеличаването на трудовата натовареност – това би могло да се подпомогне евентуално посредством отклоняване на помощи за дружествата през определен преходен период по време на икономическата стагнация;
14. призовава ЕС и държавите-членки да насърчават съвместяването на професионалния и личния живот, което може да се постигне най-добре чрез обновяване на модела на стандартната заетост: безсрочни договори с по-кратка продължителност на пълното работно време като обща норма и също създаване на норми за заетостта на непълно работно време, така че на лицата, които желаят да работят на непълно работно време, да се предлага единствено потвърдена и социално защитена работа на непълно работно време (15–25 часа седмично), подчертава необходимостта от изравняване на работата на непълно и пълно работно време от гледна точка на почасовите ставки, правото на образование и обучение през целия живот, възможностите за професионално развитие и социалната закрила;
15. подчертава, че Европейската стратегия за заетостта (ЕСЗ) и насоките за заетостта за следващия цикъл 2010–2013 г. не трябва да се основават върху подхода на гъвкавата

сигурност, а да започват с понятието „висококачествени работни места“ като централна точка за сравнение, с ясно съсредоточаване върху насърчаването на качеството на труда, подобряването на социалната сигурност и социалното приобщаване, повишаването на съществуващите и въвеждането на нови права на работниците, насърчаването на здравето и безопасността на работното място, по-ефективното управление на социалния риск и съвместяването на професионалния и личния живот; настоява държавите-членки да предприемат ефективни мерки за постепенното премахване на несигурната и нетипична заетост;

16. настоява, че Съветът и Комисията трябва да излязат с предложение за Европейска гаранция за младежта, която да подsigури правото на всеки млад човек в ЕС да получи предложение за подходяща добре платена работа, отговаряща на неговите квалификации и умения, както и правото му на стажове, допълнително обучение или комбинация от работа и обучение непосредствено при излагането му на риск от безработица;
17. счита, че намаляването на възнагражденията и принуждаването на трудещите се в Европа да си намаляват взаимно заплатите ще доведе до дефлация, ще намали популателната способност и вътрешното търсене, както и ще увеличи риска от завръщане на икономиката обратно в състояние на рецесия; настоява върху необходимостта от установяване на ефективни прагове на възнагражденията в основата на трудовите пазари (минимални заплати, в допълнение и установяването на понятие „заплата, която осигурява съществуването“), както и на върха на тези пазари (максимални допустими стойности на възнагражденията, възлизащи напр. на 20-кратното на средната заплата), върху необходимостта от прилагане на принципа на равното третиране и равното заплащане за равен труд или труд с равна стойност на същото работно място, както и за позволяване на нарастването на заплащането за компенсиране на инфлацията, на нарастване на производителността и силен елемент на преразпределение;
18. счита, че текущите счетоводни дисбаланси в ЕС-27 – страни с високи текущи равнища на бюджетен дефицит в Южна и Източна Европа и страни с високи бюджетни излишъци като Германия, Австрия и Нидерландия – трябва да получат изчерпателен отговор от икономическото управление в ЕС; подчертава, че страните с излишък трябва да променят икономическото си развитие, така че да засилят вътрешното търсене и своите национални икономики; предлага в ЕС-27 да се създаде механизъм на „клирингов съюз“, който да задължава страните с излишък да плащат положителни лихвени проценти на страните с дефицит, като по този начин се позволи на последните да инвестират в модернизация на производството, услугите и инфраструктурата, да увеличат производителността и да снижат текущите равнища на бюджетния си дефицит;
19. подчертава прогнозата на Комисията, че през 2011 г. държавният дълг в ЕС-27 средно ще се нарасне до 84% или ще прехвърли тази цифра, въпреки усилията за „фискална консолидация“ на държавите-членки; посочва, че последните събития във връзка с евентуалната невъзможност на Гърция да избегне фалит биха могли да доведат до „най-песимистичен сценарий“ и при други държави-членки, които не са в състояние да обслужват дълга си, сривайки еврозоната; счита, че съществува

неотложна необходимост от разработване на „план Б“ за възпрепятстване на подобен сценарий, въз основа на съчетание от политики, който включва преговори с банки и финансови институции за анулиране и преобразуване на държавен дълг, както и смели стъпки относно неконвенционални мерки на ЕЦБ с цел разширяване на балансовия отчет и монетизиране на дълга чрез закупуване на държавни ценни книжа с помощта на инструментариума за структурни операции, за да се избегне икономически срив;

Нови източници на финансиране и нова уредба за устойчиво възстановяване

20. призовава Съвета да разшири мандата на Европейската инвестиционна банка (ЕЦБ) и на Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), така че техните политики на отпускане на заеми да могат да покрият целия набор от мерки на новия Европейски план за възстановяване (напр. включително устойчивата промишлена политика и др.);
21. призовава Съвета да създаде обща облигация на ЕС, която да се емитира от Европейската инвестиционна банка, да се гарантира колективно от правителствата на 27-те държави-членки на ЕС и да се подкрепя от национални данъчни приходи, както и чрез подкрепа на ликвидността от Европейската централна банка с нейния лихвен процент от 1 %; посочва, че подобна обща облигация на ЕС следва да се използва не само за борба с финансовата спекулация и за премахване на настоящите спредове по националния държавен дълг, но и специално за финансиране на новия план за възстановяване на ЕС; посочва, че всички държави-членки, а не само държавите от еврозоната, трябва да могат да се възползват от създаването на кредити посредством общата облигация на ЕС; счита, че чрез финансирането на инвестиции чрез ЕЦБ, вместо получаването на заеми на частни капиталови пазари, ЕС и държавите-членки биха спестявали парични средства, които биха могли да използват за допълнително стимулиране на инвестициите;
22. подчертава, че може да бъде постигнат мултипликатор на заетостта и доходите с числово изражение между 1,5 и 2 за подобна публична инвестиция, ръководена от ЕИБ, като по този начин се създадат перспективи за това, предприятиите съгласно плана на ЕС за възстановяване мерки, да могат до голяма степен да се самофинансират;
23. подчертава, че всяка финансова подкрепа за държавите-членки чрез облигации на ЕС трябва да бъде обвързана с принципите на европейския социален модел, да избягва съкращения в публичния сектор, дефлационно замразяване на заплати и т.н., и да бъде последователна във времето, така че да се избегне проциклично съкращаване на фискалните разходи; призовава Съвета да оттегли обуславящите изисквания, наложени на Гърция, както и тези, наложени на Латвия, Румъния и Унгария, в контекста на спешната помощ на ЕС и МВФ;
24. призовава Съвета да създаде общ данък върху финансовите сделки на равнище ЕС с цел намаляване на спекулацията и да гарантира, че финансовият сектор има съответен принос за икономическото възстановяване и за рефинансирането на финансовата тежест на обществените „спасителни“ операции; посочва, че според

скорошните проучвания, прилагането на общ данък върху финансовите сделки в Европа в размер на 0,1 % би могъл да повиши годишните приходи с 2,1 % от БВП (приблизително 262 млрд. евро); предлага приходите от един общ данък върху финансовите сделки да бъдат използвани за подкрепа за развитие, антикризисни мерки и за насърчаване на устойчивото развитие;

25. посочва, че банките продължават да притежават прикрити, но силни гаранции върху фонда за спасяване на публичния сектор, дори и след спасителните операции и правителствените гаранции (в размер на 3 трилиона евро в Европа), но че в същото време те не трябва да плащат никакви такси за това; призовава Съвета да постигне съгласие относно схема, въвеждаща облагане на балансите с данък върху пасивите на банките (с изключение на депозитите); посочва, че като приспособяват данъчната ставка в зависимост от размера на балансовите отчети, правителствата могат да увеличат данъка на големите банки, като по този начин потърсят решение на проблема с банките, които са станали „твърде големи, за да бъдат оставени да се провалят“;
26. призовава държавите-членки да увеличат данъците върху банковите и директорските премии, върху доходите от капитал (дивиденди, лихви), върху капиталовите печалби и имуществата и наследствата с голям размер, като използват постъпленията от тях за увеличаване на инвестициите на публичния сектор; посочва, че по този начин движещата сила на търсенето може да бъде увеличена и внедрена в стратегия за екологосъобразно и социално устойчиво развитие, с изглед за намаляване на дефицитите в средносрочен план; посочва, че държавите-членки следва да осигурят намаляване на военните разходи и на субсидиите с отрицателно въздействие върху околната среда, с цел да бъде подпомогната фискалната консолидация;
27. посочва, че следва да бъдат мобилизирани допълнителни средства за новия Европейски план за възстановяване чрез съкращаване на някои пера в бюджета на ЕС, например по отношение на военните разходи и разходите за отбрана, ядрената енергия и ядрения синтез, проекти в рамките на структурните фондове и проекти, свързани с трансевропейските мрежи (TEN), които са вредни за околната среда; счита също така за необходимо въвеждането на мерки за бюджетна подкрепа на държави в по-сериозно критично положение, по-специално чрез авансовото изплащане на общностни средства без необходимост от национално участие на съответната държава-членка; призовава Комисията и Съвета да удължат срока на неотдавна въведеното облекчаване на правилата относно държавната помощ, докато положението продължава да се характеризира предимно със стагнация и високо равнище на безработица;
28. счита, че финансовият сектор трябва да функционира на първо място и преди всичко в публичен интерес, да приеме по-ниска възвръщаемост и цели, насочени към избягване на риска и ориентирани в дългосрочен план, а не краткосрочни печалби; счита, че съществува спешна необходимост от социализиране на банковия сектор и създаване на финансови институции (национализирани банки, местни и регионални спестовни банки, кооперативни банки), които да са публична собственост и да насочват кредити към полезни в социален и екологичен аспект

инвестиции, създаващи качествени работни места при спазване на правата на работниците; счита, че вземането на решения относно кредитните политики на финансовия сектор трябва да се осъществява под демократичен публичен контрол, с демократичното участие на служителите и потребителите;

29. настоява за силни мерки за възпиране на финансовите спекулации; изтъква, че са необходими спешни мерки за забрана на „голите“ къси продажби и търговията със суапове за кредитно неизпълнение, и за създаването на публична европейска агенция за кредитен рейтинг; посочва, че следва да се забрани или поне строго да се ограничи функционирането на хедж фондове и фондове за дялово участие на територията на ЕС; да се затворят офшорните центрове, а също така инвестициите на пенсионните фондове да се ограничат изрично само до европейски държавни облигации, без да се позволяват инвестиции в хедж фондове или фондове за дялово участие, валутни операции, деривати и капитал; призовава Комисията и Съвета да ускорят въвеждането на по-строга нормативна уредба относно надзора на финансовия сектор;

Допълнителни забележки относно целите и областите на политиката на „Европа 2020“

30. подкрепя предложението на испанското председателство да определи водеща цел за равенство между половете във връзка със стратегията „ЕС 2020“; настоява за въвеждането на конкретна глава относно равенството между половете в стратегията, допълваща принципа на равнопоставеност на половете; посочва, че в такава специфична глава следва да се разгледат всички въпроси от стратегията за 2020 г., конкретно целящи да допринесат за по-голяма равнопоставеност на жените и мъжете, като например преглед на системите за социална защита с оглед премахване на елементите, които създават неравенства между половете, осигуряване на по-добри условия на труд в сектори, в които работят жени, намаляване на недоброволната заетост на непълно работно време, осигуряване на равнопоставеност на половете във връзка с обучението и образованието и др.;
31. призовава за цел за намаляване на разликата в заплащането между половете до 0–5 % до 2020 г., както и за цели за по-голямо предлагане на социални грижи, които са достъпни и на приемливи цени за всички, гъвкави и с високо качество, по-специално достъп до детски заведения, като целта следва да е осигуряване на 70 % от необходимите грижи за децата от 0 до 3 години и 100 % от грижите за децата от 3 до 6 години; настоява за срока на стратегията „ЕС 2020“ да бъдат въведени специфични цели за грижи за други зависими лица, включително за възрастните хора, въз основа на текуща оценка на действителните и потенциалните потребности от грижи;
32. счита, че водещата цел на „ЕС 2020“ относно общия процент на заетост (75 %) следва да бъде поставена също така и във връзка с процента на заетост на жените, като двата процента да бъдат изчислени на базата на еквиваленти на пълно работно време; предлага допълнителна цел за намаляване наполовина на процента на безработицата до 2015 г.;

33. призовава за по-амбициозни водещи цели в областта на климата и енергетиката: намаляване на емисиите на CO₂ с 40 % до 2020 г. и с 80 % до 2050 г. спрямо равнищата от 1990 г., както и увеличаване на дела на възобновяемите източници в доставката на електрическа енергия до 35 % до 2020 г.; предлага да бъдат установени конкретни цели за намаляване на емисиите за транспортния сектор, включително въздухоплаването и корабоплаването; призовава за установяването на допълнителни цели относно намаляването на експлоатацията на ресурсите и предотвратяването на отпадъците; в този контекст настоява относно необходимостта да се даде ход на стратегия за спасяване на биологичното разнообразие с цел възстановяване на екосистемите и относно екосистемна гъвкавост на секторните политики като селско стопанство, а също така транспорт, енергетика и териториално устройство; изисква обстойно преразглеждане на общата селскостопанска политика с цел насърчаване на продоволствения суверенитет на всяка държава и намаляване на вноса на храни, като се отдава приоритет на местното производство и местното потребление като средства за борба с изменението на климата;
34. съжالياва, че Комисията поставя опазването на енергийните и природните ресурси и суровините изцяло в контекста на „бъдещата конкурентоспособност на нашата промишленост и нашите икономики“, като по този начин ги прави заложник на интересите на дружествата, които ще настояват, че единствените допустими мерки са тези, които носят незабавни печалби; призовава за преразглеждане на Механизма за чисто развитие и схемата за търговия с емисии, които в действителност сериозно вредят на целта за намаляване на емисиите на CO₂ в ЕС и по света;
35. настоятелно призовава Съвета да се съгласи с установяването на водеща цел за намаляване наполовина на бедността до 2015 г.; искрено съжالياва, че Комисията „разводнява“ предишното си предложение относно водещата инициатива за Европейска платформа срещу бедността, която понастоящем следва да „гарантира, че ползите от растежа и трудовата заетост са широко споделени, така че хората в условия на бедност да имат възможност да бъдат активна част от обществото“; настоява относно това, че ЕС все пак трябва да се стреми към премахване на бедността и социалното изключване, а не само към даване на възможност на бедните да се приспособят към ужасното си положение с малко по-добър достъп до услуги;
36. настоява относно своите искания за целеви подход за борба с бедността и социалната изолация, по-специално за обща цел за намаляване на детската бедност с 50 % до 2012 г., за край на уличната бездомност до 2015 г., за цел на ЕС за минимални заплати (задължителни, колективни споразумения на национално, регионално или секторно равнище) за осигуряване на възнаграждение в размер на поне 60 % от съответната средна заплата (на национално, секторно или друго равнище), за цел на ЕС за схеми за минимални доходи и схеми с плащане на вноски за заместване на доходите, предоставящи подпомагане на доходите в размер най-малко 60 % от съответния национален среден доход, и за график кога тези цели да бъдат постигнати от всички държави-членки; посочва, че проблемът с липсата на подходящ сграден фонд трябва да бъде решен на равнището на ЕС и държавите-членки с цел премахване на бездомността;

37. отбелязва, че на пролетното заседание на Съвета беше постигнато споразумение да бъдат премахнати пречките пред растежа в рамките на „ЕС 2020“, наред с другото чрез по-нататъшното задълбочаване на развитието на единния пазар; отбелязва, че Комисията планира значителен набор от инициативи до 2012 г. в това отношение; силно критикува факта, че стратегията на Комисията и Съвета за вътрешния пазар иска да укрепи техните програми за либерализация и приватизация; настоява за обстойно преразглеждане на стратегията за единния пазар, чийто централен елемент следва да бъдат гражданите, а не големите предприятия, като по този начин се създаде силно социално и екологично измерение, основано на конкретни и измерими цели, отразяващи интересите на работниците, потребителите и МСП;
38. критикува силно ангажимента на Комисията и Съвета да продължат с програмата за по-добро законотворчество, с новото наименование „интелигентно регулиране“ в рамките на „ЕС 2020“, която има за цел да ограничи регулаторния капацитет на публичните органи; подчертава, че неприятните резултати от финансовата криза не са единствените, които показват неотложността на едно фундаментално укрепване на общественото регулиране; посочва необходимостта от засилването на задължителните оценки за устойчивост относно околната среда, социалните цели, целите, свързани с половете и равенството, както и от оценяването на последиците от действието и бездействието; подчертава, че държавите-членки трябва да имат право да установяват контрол на цените с цел корекция на нарастващи цени на основните стоки;
39. отбелязва заключението на пролетното заседание на Съвета за установяване на „външно измерение“ на „ЕС 2020“ с цел „насърчаване на нашите интереси и позиции на световната сцена чрез участие в отворени и справедливи световни пазари“; предупреждава относно една по-агресивна търговска политика на ЕС и отново заявява необходимостта от търговска политика, която да изпълнява социалните, екологичните и свързаните с правата на човека стандарти, за да се постигнат премахване на бедността, устойчивост и развитие, както и честна и справедлива търговия между ЕС и развиващите се страни;

Икономическо управление на равнище ЕС, европейски механизъм за финансово стабилизиране и разисквания на Съвета относно промяна на Договора

40. критикува предложенията на работната група, оглавявана от председателя на Европейския съвет, и на Съвета по икономически и финансови въпроси (ECOFIN) относно по-строг финансов надзор и мерки за „структурна реформа“ с оглед събитията, свързани със конкурентоспособността и платежните баланси в еврозоната;
41. отбелязва решението на Съвета по икономически и финансови въпроси за създаването на европейски механизъм за финансово стабилизиране с общ размер 500 млрд. евро, въз основа на член 122, параграф 2 от Договора и междуправителствено споразумение на държавите-членки, участващи в еврозоната, с цел предоставянето на финансова подкрепа за държави-членки в затруднено положение; изразява съгласие, че е необходим механизъм за стабилизиране с цел

противодействие на риска от ефекта на доминото при възможен държавен фалит на държави-членки от еврозоната; същевременно силно се противопоставя на това, задействането и помощта от механизма за стабилизиране да подлежат на строго обуславяне в съответствие с подкрепата от ЕС и МВФ, както и на това, че МВФ трябва да участва в неговите финансови договорености;

42. силно се противопоставя на намерението на Комисията и Съвета да създадат рамка за още по-ускорена фискална консолидация на политиките на държавите-членки, по-специално да се изискват значителни допълнителни мерки за консолидация през 2010 г. и 2011 г. от Португалия и Испания, както и да се налагат по-строги правила и процедури за надзор на държавите-членки от еврозоната и „по-ефективни“ санкции отколкото предвидените понастоящем от Пакта за стабилност и растеж; счита, че подобни политики ще доведат единствено до дефлационно задълбочаване на кризата и ще засилят процикличните и антисоциални политики сред държавите-членки в затруднено икономическо положение;
43. отбелязва, че Съветът по икономически и финансови въпроси изтъкна необходимостта от постигането на бърз напредък по отношение на регулирането и надзора на финансовите пазари, в частност по отношение на пазарите на деривати и ролята на агенциите за кредитен рейтинг, както и на значителния принос на финансовия сектор за последствията от кризите; призовава Комисията и Съвета по-бързо да предоставят ефикасни предложения във връзка с тези проблеми;
44. приветства скорошното преосмисляне на макроикономическите политики в рамките на МВФ, който убеждава в полза на изоставяне на условията, свързани с прекалено стриктни политики на съкращаване на фискалните разходи, либерализация, приватизация и дерегулация и предлага да се позволи контрол на движенията на капитала и така също цел за инфлация от 4 %; предлага ЕС да се ангажира с подобен процес на преосмисляне на съчетанието от неговите макроикономически политики и икономическо управление;
45. счита, че всеки съществен дебат относно изменение на Договора за ЕС в светлината на кризите трябва да се фокусира на първо място и най-вече върху изоставянето на монетаристката архитектура, залегнала в него: изоставяне на неадекватните критерии от Маастрихт за Европейски паричен съюз, установяване на критерии за „реално сближаване“ и механизми за подкрепа на държавите-членки за постигането на тази цел, отмяна на Пакта за стабилност и растеж и замяната му с Пакт за заетост и устойчиво развитие, преобразуване на устава на Европейската централна банка с цел демократичната ѝ отчетност и изоставяне на „абсолютната ѝ независимост“, повторно определяне на мисията на ЕЦБ, с цел тя да подкрепя устойчивото и балансирано икономическо развитие, пълна заетост, финансова стабилност и стабилност на цените и обменните курсове, ако се посочват само тези въпроси, свързани с най-важните изменения в Договора;
46. настоява, с оглед на разискванията относно единния пазар, за въвеждането на клауза за социален напредък в първичното законодателство на ЕС, която да гласи, че основните права като цяло и правото на стачни и действия при колективен трудов спор, на колективни споразумения и т.н., винаги имат върховенство над „основните

свободи“ на вътрешния пазар;

47. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на националните парламенти.